

**Niels Brummelman van Tijdschrift *ParaVisie* Interview met auteur
Ludo Noens
n.a.v. het verschijnen van zijn boek
*Het Verborgen Volk, contact met niet-menselijke intelligenties***

1) In hoeverre past 'Het Verborgen Volk' in uw overige non-fictie oeuvre en waarom vond u dat dit boek geschreven moest worden?

Ik schrijf zowel fictie als non-fictie. De fictie zit in het fantastische en magisch-realistische genre. Mijn non-fictie richt zich meestal op de paranormale eigenheden en oriëntatie van mystieke/marginale figuren, uit de academische wereld én uit de esoterische-christelijke traditie. Ik ben Rooms-katholiek opgevoed; als twaalfjarige zelfs nog misdienaar geweest! Nooit problemen mee gehad.

Later moet je wel, bij nader inzien, tot de conclusie komen dat die onwaarschijnlijk unieke persoonlijkheid, Jezus de Nazoreeër, totaal niets te maken heeft met het geïnstitutionaliseerde christendom. Deze buitengewone man (met onalledaagse talenten) werd naderhand volledig bedolven onder een vracht aan theologische bedenkzels en fantasieën. Ik heb dat ietwat willen rechtekken in enkele boeken die ik over die spraakmakende Nazoreeër schreef.

Het Verborgen Volk, elfen, geesten, aliens, DMT-entiteiten, noem maar op, zijn dát fantasieën? Zij hebben hoe dan ook sterk de aandacht getrokken van een aantal beroemde mystieke/marginale topfiguren. Als adolescent ben ik een tijd lid geweest van de Theosofische Vereniging. Die mensen, en ook de antroposofen, hebben voor het Volk in kwestie probleemloos plaats in hun occult/esoterische wereldbeschouwing. Rudolf Steiner heeft een wonderlijk boek geschreven over zogenaamde natuurgeesten. Dat er zich 'daarbuiten' vreemd Volk ophoudt staat voor mij vrijwel vast. De vraag blijft open: met wie of wat hebben wij hier wérkelijk te doen...

2) Heeft u zelf ervaringen met het verborgen volk en/of met eventuele overleden dierbaren?

Van nature moet ik een zogenaamde 'Gelover' zijn. Maar de gedachtegang van de 'Skeptici' kan ik wel volgen. Die Skeptici (met een *k*) kunnen overigens in mainstream popdocumentaires eindeloos stoute mediums, astrologen en lepelbuigers op de vingers tikken, maar eens een ernstig artikel lezen over een ontregelende paranormale kwestie?

Vanzelfsprekend zijn niet álle wetenschappers militante sciëntisten. De natuurwetenschap blijft mij boeien. Als je als kind de boeken van Jules Verne hebt verslonden, raak je hier nooit echt meer van los!

Nu, dat ik gevoelsmatig nogal 'alert' ben, heeft stellig invloed gehad op het volgende. In een ingesluimerde natuurlijke omgeving met zonbeschenen, dichtbegroeide, grillige vegetatie heb ik weleens iets opgevangen van wat Rudolf Otto het *numinosum* noemde: een bevreedende en verontrustende geladenheid. De plekken waar ik op doel hadden ook al een zekere reputatie.

Een dergelijke aanvaring met een verdoken *aanwezigheid* komt niet vaak voor, hoewel ik kan zeggen dat ik zelfs hier, in mijn gemeente Ukkel bij Brussel, tot voor kort niet ver moest lopen om zo'n locatie te vinden. Die vegetatierijke plek, met kronkelende beek en wat overblijft van een oude molen, heet *Nekkersgat*, een naam die aanvankelijk niets voor mij betekende. Later las ik in een plaatselijk historisch blad dat

Nekkers in de middeleeuwen verwees naar boosaardige watergeesten (wát dat ook moge zijn)...

En tijdens een verblijf in Cornwall. Ten oosten van Tintagel Castle, waar volgens Geoffrey of Monmouth koning Arthur werd geboren, ligt Rocky Valley. Het dichtbegroeide dal, van oudsher gelinkt aan elfen en hekserij, werd bekend door de vondst in 1948 van twee obscure petrogliefen. Neopaganisten hadden aan het naburige struikgewas witte linten vastgehaakt. Er hing daar toen, tussen het onwaarschijnlijk compact, roerloos en zonovergoten gebladerte, effectief alweer een wel héél *uitheems* sfeertje.

Pas enkele jaren nadien las ik dat de St.-Nectan's Glen, waarvan de Rocky Valley een uitloper is, '*supposedly one of the most haunted places in Cornwall*' is.

Zelfsuggestie? Een vluchtige neuronale disfunctie? Toch mysterieuze externe invloeden? Of een interactie tussen *binnen* en *buiten*?

Het kan ook concreter. In Ierland, County Sligo nam ik indertijd een foto van de legendarische Mount Ben Bulbin, waarop dichter W.B. Yeats meer dan een eeuw geleden graag rondstruinde. Zoals beschreven in zijn autobiografie, merkte de latere Nobelprijswinnaar hier herhaaldelijk verdachte lichten op. Als lid van het beruchte occulte genootschap *The Golden Dawn* bracht Yeats het met dergelijke lichten gelinkte Ierse elfengeloof in verband met elementale wezens op het zogeheten astraal niveau.

Welnu, ook op die foto van mij bleek een felwit lichtpunt te schitteren, midden op de flank van de kale en verlaten tafelberg. Ter plaatse niets van gemerkt! De vergrotingen laten een vuurbolachtig verschijnsel zien, ietsje omvangrijker dan de schapen aan de voet van de berg. Het schaduwspel rondom lijkt zonweerkaatsing uit te sluiten.

Bovendien vertoont bij mijn weten geen enkele van mijn meer dan duizend andere fotografische opnames een dergelijke opdringerige lichtspat. Waarom dan precies wel op deze betekenisvolle Mount Ben Bulbin?

Wat ook een unieke opname is – niét van mij – is deze met een paar vrienden tijdens de begrafenis van een gezamenlijke kameraad, een nog jonge 'marginale' dichter/schrijver die tijdens een ongewoon ongeval abrupt aan zijn einde was gekomen.

Nu, al die onzin over raadselachtige zwevende lichtbollen, zogenaamde *orbs*, op foto's, daar heb ik nooit in geloofd. Ik ga hierin mee met de Skeptici die het hebben over technische anomalieën, stofdeeltjes of fopperij: niks geen zielen of geesten of ander spiritueel verschijnsel.

Maar kijk nu, één van ons nam dus met een cameraatje een foto van de anderen, op de begraafplaats notabene. Later bleek daar waarachtig een knal van een gele *orb* op te staan. En echt waar: *preciés* op de rechterschouder van de *beste vriend* van de overledene in kwestie. Ik kreeg die kleuropname later via email toegestuurd zonder commentaar hierop. Hoewel je moeilijk náást die gele schijf kon kijken, wist de afzender, die de foto nam, bij mijn verraste reactie niet eens waarover ik het had!

Ja, nu herinner ik mij dat ikzelf toch ook zo'n *unieke* opname heb in mijn rijke dia-collectie, met zelfs méérdere zwevende bollen. Echt te gek: hier gaat het om een opname in Heinrich Himmlers kasteel van Wewelsburg, West-Duitsland. In die fameuze crypte waar naar verluidt door twaalf SS-generaals periodiek geschifte rituelen werden gehouden...

3) Aan het begin van uw boek schrijft u dat iedere historische periode misschien wel, naast de eigen wereldbeschouwing, een eigen hiermee corresponderende buitenwereld had. We zien dat, nu de mens de eerste schreden in het heelal heeft gezet, de buitenaardse bezoeker de elf van weleer vervangen heeft. Hoe zal, nu bijvoorbeeld de digitalisering onstuitbaar blijkt, onze toekomstige buitenwereld eruit komen te zien denkt u?

Dat is een héél moeilijke vraag. Maar over die 'corresponderende buitenwereld' gesproken. Een dergelijke optiek lijkt verrassend op die van de animistische sjamanen, zoals uiteengezet in de studie *Il Mondo magico* van de Italiaanse etnoloog Ernesto de Martino.

Voor de sjamaan schijnen noch de wereld noch de mens een vast gegeven te zijn. De buitenwereld, zo legt de Martino uit, is minder 'objectief' dan gedacht in onze westerse rationele wereld (althans wat de macrowereld betreft). De sjamanistische wereld is flexibel en plooibaar naar menselijke intenties, wier beslissingen haar in een gewenste richting kunnen sturen. De wereld is dan basaal even onbepaald als de persoon die haar observeert; de twee werken op elkaar in...

Het lijkt er dan op dat de fenomenale realiteit zich ooit in een breder verband aan de menselijke waarnemer heeft getoond als een mentaal controleerbare/bewerkbare 'substantie'. Sjamanen en topmagiërs zouden in het verleden deskundig omgegaan zijn met rituele magie, zoals onze wetenschappers vandaag wiskunde en natuurwetenschappelijke kennis omzetten in technologie. Beiden krijgen positieve feedback van het respectieve, vanzelfsprekend geachte denkraam van hun sociale basis.

Volgt dan de vraag: hebben WIJ miljoenen jaren moeten wachten om de wereld te kunnen ervaren en te duiden zoals die wérkelijk is? Het ziet er eerder naar uit dat de archaïsche mens eeuwenlang, NET ZOALS WIJ NU, aan een onbesliste wereld in een spiegelende wisselwerking vorm heeft gegeven, volgens regels en sjablonen die hijzelf gaandeweg en in onderlinge afspraak heeft ontworpen en onderhouden.

4) Regelmatig komt in uw boek de vraag voorbij in hoeverre de waargenomen realiteit een externe dan wel interne realiteit (van de waarnemer) is. Dat de menselijke geest impact kan hebben op de materie, is inmiddels door de parapsychologie nagenoeg aangetoond en ook het placebo-effect wijst daar sterk op. Maar in uw boek geen speculatie over de eventuele in meer of mindere mate stoffelijke intermediair die daarvoor in aanmerking komt. In het nieuwe "Origins of the Gods" van Andrew Collins en Gregory L. Little wordt (semi-intelligent) plasma aangewezen als die intermediair. Ziet u brood in een dergelijke theorie of zijn er wat u betreft ook andere mogelijkheden? En is er in dit verband ook een link met de Tectonic Strain Theory?

Wat vast staat is dat sinds relatief kort zogenaamde metafysische idealisten alsmaar forser – zelfs logisch-mathematische – bewijsgronden aanvoeren voor het ómgekeerde van het huidig fysicalistisch standaardbeeld: het (zelf)bewustzijn, de ervaring of het gewaar zijn op zich, zou niét in de loop van de aardse evolutie uit primordiale materie (hersenen) opgedoken zijn, maar de natuurlijke ('fysische') wereld zou als geheel slechts een mentale ontplooiing zijn vanuit een ongebonden Primordiaal Ervarend Bewustzijn. Dit laatste dus als eigenlijk substraat/fundament van de door talloze hieraan participerende persoonlijke 'centra van gewaar zijn' (*wij* dus) als geordend ervaren, *mede geconstrueerde* pseudo-materiële buitenwereld.

Zie bv. – ieder met zijn eigen variatie op deze *cosmopsychische* optiek – eertijds Max Planck, John von Neumann, John Wheeler en anderen, vandaag cognitief wetenschapper Donald Hoffman, atoomfysicus Thomas W. Campbell, filosoof David Chalmers, computerwetenschapper/filosoof Bernardo Kastrup en anderen.

Verrassend is dat dit idee van een Primordiaal Bewustzijn volgens bijvoorbeeld Kastrup meerdere paranormale '*damned data*' zou toelaten, maar ook helemaal niets

zou veranderen aan de waarde en toepasbaarheid van onze algemeengeldige rationeel/wetenschappelijke methode en kennis...

5) Zeer frequent komt in uw boek het zogenaamde Trickster-achtige karakter van het verborgen volk voorbij. Waarom legt u daar zozeer de nadruk op (u eindigt uw boek er zelfs mee)? Als waarschuwing wellicht? En wat zegt het überhaupt over de aard van het fenomeen?

Ja, inderdaad en het moet iets zijn dat ik geërfd heb uit mijn tijd bij de Theosofen. Volgens de (zélf *tricky*, maar goed geïnformeerde en moedige) Russische occultiste H.P. Blavatsky, ooit aan de tafel gezeten als spiritistisch medium, kwamen er hier nooit overledenen aan te pas, maar ging het allemaal om van nature bedrieglijke elementalen en andere primitieve (*aapachtige*, dixit Blavatsky) astrale inwoners die zich heimelijk voor overledenen uitgeven. In mijn boek *Het Verborgene Volk* citeer ik meerdere filosofen uit de Oudheid die hier een verontrustend uitgewerkte en eensluidende mening over hadden.

Later kreeg ik een boek in handen dat een onthullend perspectief opent op het trickster-archetype: *The Trickster and the Paranormal*, een studie van de Amerikaanse parapsycholoog George P. Hansen.

De trickster, seksueel ambigue schelm, vindt men terug in veel religieuze mythes en folkloristische legendes. Hij duikt ook op als fictief modern personage, zoals eertijds *Peter Pan* en vandaag de alombekende *Joker*. Als pientere, gezagsondermijnende kameleon en onbetrouwbare *harlekijn* leidt de trickster zijn eigen leventje en is vertrouwd met magie, de dood en bovennatuurlijke regionen.

Nu leggen sociologische studies meestal de nadruk op de *schijnbare* psi-vermogens van zekere charismatische figuren, zoals sjamanen. Maar volgens George Hansen, en met hem de internationale *Parapsychological Association*, zijn buitenzintuiglijke waarneming in ruimte en tijd, en bijvoorbeeld psychokinetische krachten, soms wel degelijk reëel. Hansen waarschuwt dan: zowel paranormaal begaafden als paranormale verschijnselen zélf hebben antistructurele tricksterkwaliteiten. Hoewel bestaande, zijn zij niet-rationeel en passen niet in onze moderne samenleving. Waar het numineuze (transcendente/mystieke) aspect al te indringend naar voren komt, volgt trouwens vaak openlijk protest en tegenwerking van de skeptische 'ordehandhaver'. Het paranormale is letterlijk onberekenbaar, subversief, ontwrichtend en gaat gepaard met verandering, marginaliteit en verbeelding (vgl. Uri Geller, Ted Serios, noem maar op). Die 'absurde' verschijnselen ontspringen uit een liminale schemerzone, de desoriënterende tricksterkwaliteiten zijn er inherent aan. In een stabiele, geregelde samenleving zie je ze zelden.

Welnu, dergelijke trickstereigenschappen worden wereldwijd door natuurvolkeren ook toegekend aan zogenaamde natuurgeesten en andere onzichtbare 'pestkoppen', soms gevaarlijke *farceurs* die zich voor van alles en nog wat uitgeven. Men denkt hier dan bijvoorbeeld aan het tergend poltergeistgeduvel...

6) Uw boek past in een trend om ogenschijnlijk diverse fenomenen (met alle respect) op één hoop te gooien, op zoek te gaan naar parallellen en dan met een Theory of Everything te komen. Nu komt u niet met een sluitend verklaringsmodel, maar ik en benieuwd wat u van deze benadering vindt en of er inderdaad sprake is van één overkoepelend fenomeen.

Ja, ik denk ook aan een soort paranormaal *continuüm*. Verder werd er volgens mij in wezen nooit en nergens IETS *verklaard*. Iedereen weet dat de natuurwetenschap niets verklaart, zij *beschrijft* en interpreteert slechts zintuiglijk registreerbare fenomenen, en toetst daarna of die beschrijving klopt. Maar die complexe, vaak verbazingwekkend 'werkzame' mathematische vergelijkingen en modellen, mét zogenaamde imaginaire grootheden, blijven trouwens op zich al iets raadselachtigs hebben.

Dit lijkt me redelijk: uit al de te duiden verschijnselen/relaties/ervaringen heeft de rationele natuurwetenschap slechts selectief gekozen deze te meten en te onderzoeken (en als objectief natuurverschijnsel reëel te verklaren) wat algemeen geldige logica en wiskunde als cognitieve systemen lijken toe te laten. Maar dat causaal logisch-mathematisch denken zal *at the end of the day* gegarandeerd aanbotsen tegen het onmeetbare en onbespreekbare Mysterie...

U moet een boek als *Het Verborgen Volk* ook zien als een verweermiddel. Dan kom ik terug bij die bruikbare veralgemening 'Skeptici versus Gelovers'. Mijn probleem hier héél kort samengevat. Robert Imbert-Nergal, indertijd kopstuk van de skeptische Franse sociëteit *Union rationaliste* verklaarde:

'(...) er is slechts één soort waarheid, de wetenschappelijke waarheid, want alleen zij richt zich naar de eisen van objectiviteit en controle.'

Het vandaag globaal omarmde wetenschappelijk realisme gaat er dus vanuit dat de natuurlijke wereld een geest-onafhankelijke werkelijkheid is; dat er (slechts) een materiële realiteit bestaat, met fundamentele fysische bouwstenen. De levende observator hiervan – het ervarend (zelf)bewustzijn – is (slechts) een stoffelijke/fysieke assemblage van die basisonderdelen.

Mij goed als denkbeeld, maar helaas groeide dit uit tot een geïnstitutionaliseerd credo. Zonder enige nuance wordt deze wereldbeschouwelijke onderstelling er via onderwijs en allerhande media bij de jeugd ingelepeld (Parapsychologie? Nooit van gehoord!).

Mijn kijk op een 'Gelover' (en grotendeels op mezelf dus) ziet er zo uit:

Gelovers onderscheiden zich van de skeptische sciëntisten niet zozeer door hun wijze van denken, maar door de inbreng van verbeelding, intuïtie, onbewuste impulsen, gevoelens of zelfs van het niét-denken in het kenproces. Tijdens een geestdriftig exposé halen zij al eens grensoverschrijdend 'reële' en 'fictieve' elementen door elkaar. Waar Gelovers zich in hun waardering van de realiteit 'dichterlijke vrijheden' veroorloven, bakenen sciëntisten die realiteit juist af door al wat niet aansluit bij de wetenschappelijke unanimiteit wég te rationaliseren of erover te kijken (in een nieuw boek waar ik momenteel mee bezig ben, ga ik overigens dieper op deze materie in).

Gelovers zijn vaak romantisch geneigd natuurverschijnselen te sacraliseren. Wat geen aanwijsbare oorzaak lijkt te hebben of wat *mysterieus* is of *fantastisch* of *wonderbaarlijk*, trekt hen meer aan dan wat logisch kan uitgelegd worden.

Gelovers verwerpen de kwantitatieve duiding van de wereld, ontdaan van intrinsieke kwaliteiten, betekenis, waarden en doel. Zij kiezen voor een magisch/holistische of organische, niét-causaal deterministische samenhang, onderkennen overal de aanwezigheid van een onzichtbare sacrale oergrond.

Wat echt storend is, is dat meerdere *diehard* adepten van het sciëntistisch wereldbeeld als middeleeuwse kruisvaarders ten strijde trekken tegen iedereen die hun *ideologie* niet zomaar als gesneden koek aanvaardt.

Er zijn Skeptici die boosaardig onder de gordel schoppen: (toegegeven, soms al té) zweverige New Agers, en verder niet alleen de hele esoterisch/occulte traditie, maar ook het modern parapsychologisch onderzoek, worden dan zonder onderscheid in

verband gebracht met de pseudowetenschap en geschifte romantiek bij fascisten en in de *völkische* nazi-ideologie.

Op een skeptische website lees je dan bijvoorbeeld:

'(...) it is a truism that below the surface of most fringe ideas lies a morass of racist, xenophobic, right-wing nonsense.'

Nu kan de nazipartij best anti-intellectualistisch geweest zijn, maar bij dergelijke Skeptici geen woord dan over de lonende onderwerping van de Duitse academische gemeenschap van toen (talrijke universiteiten) aan het naziregime. Laat staan over de crimineel aangewende spitstechnologie en de ijverige deelname van gespecialiseerde artsen en doctorandi aan vuige 'wetenschappelijke experimenten' (op zgn. *in vivo* modellen) in de nazimoordkampen (zie Artsenproces in Neurenberg, 1947). Dit wordt trouwens allemaal maar zeer recentelijk openlijk toegegeven.

In het geval van het SS-instituut voor Militair Wetenschappelijk Onderzoek, verbonden aan het bedenkelijk studiegenootschap *Ahnenerbe*, kon men zelfs spreken van een broederlijke samenwerking van volkomen kierewiete quacks met volmaakt immorele academische vorsers!

7) Hoe duidt u de schijnbare openheid die de Amerikaanse luchtmacht de laatste tijd schijnbaar tentoonspreidt als het gaat om UFO's (of UAP's)? Staan we echt op de drempel van nieuwe tijden of wordt ons wederom zand in de ogen gestrooid?

Ha, die gladde UFO's! Een heel tricky onderwerp. Iedereen weet dat het krioelt van alerhande conspiracy theories desaan gaande. Parapsycholoog George Hansen waarschuwde er al voor: het onstabiel territorium waarin de Gelover zich waagt heeft veraderlijke trickstereigenschappen. Denk aan die multiforme contactee-*aliens* en hun al even veelvormige 'vliegende schotels'. Die komen zogezegd van een andere planeet, maar de aardse contactpersoon ziet en hoort veelal niets anders dan kolderieke handelingen en dwaze prietpraat. En dan die *clowneske* DMT-entiteiten...

Om bij uw vraag te blijven: persoonlijk geloof ik niet echt dat er ons vanuit (Amerikaanse) regeringszijde hieromtrent iets achtergehouden wordt. Als er al iets door de Amerikanen of wie dan ook verheimelijkt wordt, dan moet het gaan om experimentele toestellen van eigen fabricaat.

Maar de UFO-ervaring op zich is zonder enige twijfel authentiek. Er is daar blijkbaar een '*objectief*' element in, maar vreemd genoeg ook iets bovenzinnelijks.

Die getuigenissen bijvoorbeeld van contactee Orfeo Angelucci in zijn boek *Son of the Sun*: wat en hoé die kerel dat allemaal beschrijft! Zélf een ritje uitgezeten in een 'vliegende schotel'? Klinkt mesjogge genoeg, maar ik vind daar dingen in terug die sterk lijken op de fameuze BDE, de bijna-doodervaring, maar dan van het zogenaamde niet-levensbedreigend type. Voor mij is die Orfeo een eerlijk man, met moreel besef. Ook dieptepsycholoog C.G. Jung was trouwens indertijd onder de indruk van diens zeer emotioneel betoog. Maar wat heeft het allemaal écht te betekenen? *Mysterium tremendum et fascinans...*

Ik zou tot slot twee geïnformeerde insiders op dit terrein het woord willen geven, met citaten die ik als sleutels zie tot het 'begrijpen' van het fenomeen in kwestie.

Etnobotanist en filosoof Terence McKenna:

'(...) De vraag naar de "materialiteit" van UFO's is de vraag naar de "materialiteit" van materie.'

Jacques Vallée, Frans-Amerikaans astronoom, computerwetenschapper en UFO-
deskundige:

*'(...) Uiteindelijk zullen we misschien tot de ontdekking komen dat we in een realiteit
leven waar we ons tot dan toe zelfs geen voorstelling van hadden kunnen maken.'*

